1904 1924

IDROTTSFÖRENINGEN KAMRATERNA
GÖTEBORG

HISTORIK

ÖVER

IDROTTSFÖRENINGEN KAMRATERNAS GÖTEBORG

VERKSAMHET OCH UTVECKLING

1904—1924

Oscar Andersons Boktryckeri, Göteborg 1925.

Den föreliggande berättelsen från Idrottsföreningen Kamraternas verksamhet omfattar icke mer än de fem sista åren, alltså från 1919—1924, vilka, om man ser rätt på saken, endast varit en fortsatt utvecklingsperiod för föreningen samt en stabilisering av arbetet från de föregående femton åren — barndomsperioden. Som en yngling vid tjugo har ock föreningen under denna tid mera moget och övertänkt kunnat tillskriva sig framgångar i den svenska fotbolls- och idrottshistorien.

Dödperioder ha kommit och flyktat, ibland har det sett mycket mörkt ut, men i början av det tjugoförsta verksamhetsåret finnes trots detta ingen anledning att se förhållandena alltför mörka, i en del fall kan man för övrigt endast se dem skinande ljusa. I en stor klubb, där viljorna äro många och särgående, måste pratet kanske ibland nöta på arbetet, men kärleken till den egna klubben tar sig väl till slut allt starkare former. Efter en dödperiod blir alltså arbetsintensiteten allt större. Vi kunna säga, att det är så nu inom fotbollen och önskar detsamma inom friidrotten.

Om vi se tillbaka en smula i historien, så lägga vi märke till, att även under femtonårsperioden förekommit styrkeskiftningar, både i fotbollslagen, bland idrottsmännen och i kassan. Vi påminna oss, hur för 20 år sedan några företagsamma ungdomar hade samlats på ett ''Café Olivedal'' vid Kommendantsängen för att smida sina optimistiska planer på stora

framgångar inom idrottens område. En klubb skulle där bildas — och en klubb blev det också med sitt nuvarande namn.

Stiftarna, ett par Chalmersingeniörer, A. Vingren och S. Ljunggren, samt intressenter ur Idrotts-sällskapet Kamraterna och Annedals sportklubb, tänkte näppeligen, att deras initiativ sedermera skulle utveckla sig till den stora omfattning, Kamraterna intager, när denna berättelse utgives, men de började arbetet med intresse och energi.

En hel del framgångar vunnos redan från början på fotbollspelets område. Första året spelades endast fyra matcher, men alla gåvo vinstresultat. 1905 slogos många små- och medelstarka lag och 1907 besegrades Örgryte för första gången. Det var den första milstolpen. Detta år började också vår förening få en del kända fotbollsnamn. Nils Andersson, Konrad Törnquist, Valter Lidén, Lindorff Andersson, Arvid Fagrell, Erik Börjesson och Harry Hellberg skrevo sina namn i fotbollspublikens bevågenhet detta år, och laget fick rykte om sig. 1908 voro vi svenska mästare för första gången och 1910 för andra. Det första mästerskapslaget hade följande, ännu i dag välkända sammansättning: Carl Andersson; K. Törnqvist, N. Andersson; John Olsson, Lindorff Andersson, Valter Lidén; V. Jansson, Erik Lund, E. Börjesson, A. Fagrell, Olof Tell. 1909 inträffade en liten reaktion, beroende dels på den avlägset belägna träningsplatsen, dels på inre stridigheter, men därefter har utvecklingen gått i jämn takt. Svenska serien erövrades 1913, 1914, 1915, 1916 och 1917 samt serien mellan Göteborgs- och Stockholmslagen 1918. Detta år vanns för övrigt också svenska mästerskapet för tredje gången. På grund av att flera av våra bästa spelare emigrerade till Amerika, gick laget något tillbaka under 1923, men under jubileumsåret ha vi åter lyckats få fram det i slagkraft och homogenitet. Det är också av yttersta vikt, då den påbörjade stora 12-lagsserien fordrar en väldig insats för att ett lag skall kunna göra sig gällande.

Även inom den allmänna idrotten ha lagrar skurits av föreningens medlemmar, vilka nog varit jämförliga med fot-

bollslagets, men kanske icke fullt så uppmärksammade. ''Göteborg runt'' har varit den tävling, där de flesta framgångarna vunnits, då icke mindre än 7 segrar vunnits av 10 möjliga och tvenne av de uppsatta vandringsprisen hemförts för alltid. Men föreningens prisskåp gömmer många andra troféer. Vi skulle kanske nämna några av de bästa: Spartastatyetten, Stjernepokalen, Thorshaugs stora statyett, m. fl., vilka erövrats för alltid. Backman, Werner Magnusson, Luther, Stafsing, Adolf Johansson, Josef Holsner, Erik Söderbom, Oscar Svensson, Erik Larsson, Kronberg, Simonsson, Sven och Ernst Olsson m. fl. kända namn.

Under de senare åren har kassan alltmera stabiliserats, främst på grund av vårt goda representationslags insatser i den svenska fotbollsvärlden. Under det tjugonde verksamhetsåret har det varit icke minst gott, om dock stora omkostnader under de närmast föregående åren till tränare m. m. hindrat oss att samla större fonder. Omslutningen har under de fem förflutna åren hållit sig omkring 150,000 kronor, en mycket hög siffra, som emellertid ter sig ännu högre i belysningen av, att omslutningen 1908 endast uppgick till något mera än 10,000 kr., 1911—1916 till omkring dubbelt så mycket samt 1917 och 1918 respektive omkring 57,000 och 80,000 kr.

Det vore icke riktigt att sluta denna berättelse utan att nämna något om dem, som under den gångna femårsperioden lämnat vår förening. Vi uppehålla oss därvid vid tre namn, Erik Alstam, Carl Linde och Hjalmar Vesterlin. Två av dessa har den obeveklige liemannen tagit ifrån oss och den ene har flyttat till ett annat verksamhetsområde.

Alstam var på sin tid en av våra verksammaste män och har betytt mycket för vår utveckling. Hans arbetsförmåga var enastående under alla de fem år, han var vår sekreterare. Hjalmar Vesterlin var verksam inom idrottssektionen, där han tjänstgjorde som ordförande under ett år. Hans håg låg såväl åt den aktiva idrottsbanan som på organisationens område.

Linde slutligen kan ingen ha glömt. Hans insatser inom vår förening äro lika många, som betydelsefulla och kända. För övrigt skulle det fordras flera sådana här jubileumsskrifter för att nämna allting. Så vi nöja oss med att återgiva det telegram, som vi mottogo från honom på vår tjugoårsfest. Det vittnar om hans intresse för vår förening, även om ett annat verksamhetsområde icke kan göra detta så omedelbart, som det var förr om åren. Telegrammet lyder:

"— — Varen dock förvissade om, att mina tankar äro hos eder på detta jubileum, och att jag av hela mitt hjärta önskat, att jag kunnat närvara vid jubileumsfesten. Måtte edert arbete som hittills präglas av oförtruten energi, inre endräkt och oförminskat intresse för vår gamla kära förening. Med glädje och spänning har jag följt edra vackra framgångar på sista tiden. Må eder vita fanas blåa kors vara en symbol för troheten mot klubben och idrotten samt den fyruddiga stjärnan en sinnebild för de egenskaper, som alltid utstrålat från Kamraterna och populariserat föreningen: framåtandan, modet, beslutsamheten och hoppet.

Leve Göteborgskamraterna!

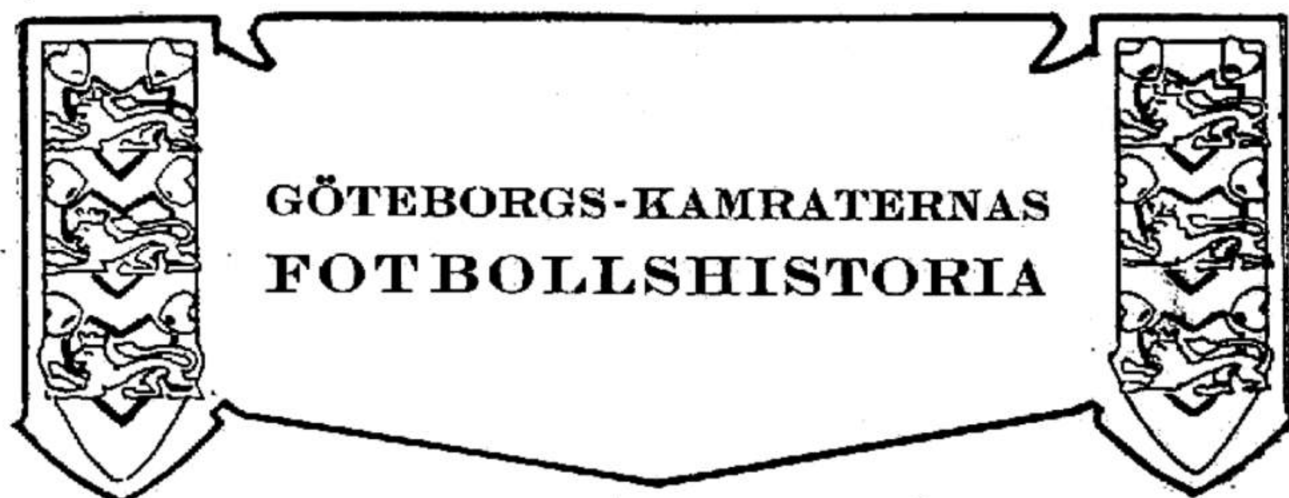
CARL LINDE.

En mera varm och manande påstötning till medlemmarna, vilket gebit inom föreningens verksamhetsområden de nu än hängivit sig åt, torde icke kunna ges. Den nuvarande styrelsen och de nuvarande medlemmarna torde kunna vara förvissade därom.

Vi sluta därför med ännu ett leve, ännu en gång för vår förening.

Leve Göteborgskamraterna — brassa på!

DEN FÖRSTA 15-ÅRSPERIODEN.

EN LITEN ÅTERBLICK.

Genast vid föreningens bildande i oktober 1904 uppsattes ett fotbollslag, men som säsongen redan var långt framskriden hunno ej många matcher att spelas. Det nystartade laget mötte emellertid fyra andra föreningar och vann samtliga matcher.

Från 1905 års fotboll är att anteckna vårt första deltagande i Kamratmästerskapet. Efter en seger över Karlstad blevo vi dock utslagna i semifinalen av Köpings-Kamraterna med 2—5. Samma år startades Göteborgs-serien och här belade vi 2:dra plats i klass I (efter Örgryte), därmed läggande grunden till vårt anseende såsom gott serielag.

Under 1906 deltogo Kamraterna, förutom i Kamratmästerskapet och Göteborgs-serien, även i tävlingen om distriktsmästerskapet. I den förstnämnda tävlingen kommo vi detta år längre och lyckades sålunda slå oss fram till finalen. Denna spelades i Stockholm, som alltså nu för första gången gästades av Göteborgs-Kamraterna. Debuten blev ej vidare lyckad. Vi förlorade nämligen med icke mindre än 3—10, vilket till stor del berodde på en dålig målvakt.

I Göteborgs-serien placerade sig vårt 1:sta lag som 2:a i klass I, medan lag II segrade i klass II. I distriktsmästerskapet slutligen blevo vi besegrade i semifinalen av Örgryte med 2—8.

År 1907 blev en epok i Kamraternas fotbollshistoria. Efter en match mellan Örgryte och ett kombinerat lag, där majoriteten utgjordes av spelare från vår förening, anslöto sig flera av de ''kombinerade'' spelarna, uppmuntrade av framgången (resultatet blev nämligen 3—3), till Kamraterna. Föreningen fick härigenom ett värdefullt tillskott, som gjorde, att representationslaget redan påföljande år slog igenom på allvar. Vår fotbollskultur har också sin upprinnelse ur händelserna detta år.

I Göteborgs-serien hemförde lag I första pris i klass I. Och för första gången deltog föreningen i svenska mästerskapet. men blev där utslagen av Örgryte (0—8). I Kamratmästerskapet avancerade vi till semifinalen, men mötte där vårt öde i form av Eskilstuna (3—4). 1:sta lagets största merit detta år var segern över Örgryte, 4—2, som väckte stort uppseende inom idrottsvärlden. Örgryte hade nämligen då i flera år varit ganska allenahärskande på fotbollsområdet.

1908 blev ett framgångsrikt år. Vi kunde inregistrera 2 segrar mot Örgryte, båda med 3—1. Vi vågade oss på ''internationella'' matcher mot Österbro och B. 93, båda med oavgjort resultat, 3—3. Våra spelare blevo internationella både mot Norge och vid Olympiska spelen. Och vi togo för första gången hem svenska mästerskapet genom seger i finalen över Uppsala-Kamraterna med 4—3. Av årets 27 matcher blevo vi endast besegrade i 4, och till vår prissamling kunde vi då även räkna distriktsmästerskapet och Krokslättspokalen.

Dessa framgångar blevo den unga föreningen nästan övermäktiga. En reaktion inträffade också 1909. Vårt 1:sta lag kunde detta år icke alls spela samma framträdande roll. Svåra inre strider inom föreningen och den avlägsna tränings-

platsen — Balders Hage, som nu fått avlösa Idrottsplatsen — voro bidragande orsaker härtill.

Vi förfogade emellertid över goda reserver, som gåvo de bästa löften för framtiden. Särskilt utmärkte sig lag IV, som vann Reservlagsklassen i Göteborgs-serien, segrande i alla (7) matcherna och med en så god målkvot som 32—5.

Alldeles utan framgångar blev dock icke lag I! Kamratmästerskapet bärgades sålunda hem genom seger över Gävle i finalen med 3—2. Av årets övriga fotbollshändelser märkes våra första matcher med engelska och norska lag (resp. Quinton 2—4 och Lyn 4—2).

1910 startades Svenska serien, vari vi deltogo och kommo på 3:dje plats, efter Örgryte och A. I. K. I Kamratmästerskapet segrade vi åter (final mot Norrköping: 7—1); och Svenska mästerskapet erövrade vi för andra gången genom seger över Djurgården i finalen med 3—0.

Av årets övriga framgångar må framhållas vinnandet av den ståtliga Krokslättspokalen — som nu togs hem för alltid. Att 1910 blev ett så lyckosamt år, berodde till stor del på de goda träningsmöjligheter, som åter bjöds oss genom förhyrandet av Idrottsplatsen. Dessutom lyckades vi få fram nya, goda spelare, varmed vi kunde ersätta de äldre.

Nästföljande år, 1911, blev ett sannskyldigt krisår. Vi förlorade nämligen flera spelare, bl. a. Börjesson och John Olsson, som spelade för Jonseredsföreningen och Örgryte. Dessutom emigrerade vår utmärkte kapten, Nils Andersson, till Amerika.

Det blev en prövningens tid, som dock övervanns tack vare spelares och ledares energi, ambition och kärlek till föreningen. Men det låg oerhört mycket arbete bakom det resultatet — ett arbete utfört i det tysta.

Detta år stiftade vi en ytterst värdefull bekantskap på fotbollsområdet, Københavns Boldklub. Och det är inte för mycket sagt, om vi i dem se våra läromästare.

På hösten voro vi åter i god form och förlorade icke mer än en match. Vår mest anmärkningsvärda seger var den över Örgryte med 6—2.

Av det inre fotbollsarbetet må nämnas, att de två juniorlagen ''Niord'' och ''Hermes'' anslöto sig till föreningen och där ytterligare förkovrades. Åtskilliga av Göteborgs nuvarande bästa fotbollsspelare ha utgått ur deras leder.

I och med 1912 började förhållandena stabilisera sig. Vi uppnådde nu flera goda resultat. Särskilt bör framhållas matchen mot Olympialaget: 1—1. Under året erövrades såväl distriktsmästerskapet som Kamratmästerskapet till föreningen. Vårt lag var också verkligt stabilt och Börjesson och John Olsson deltogo åter.

Även reservlagen voro framgångsrika. I Göteborgsserien vann sålunda lag III i klass II, och detsamma gjorde lag IV i klass IV. Och våra juniorer togo hem Junior-pokalen. Av dessa juniorspelare äro nu icke mindre än fem internationella: Erik Liljenberg, Valdus Lund, Karl Johansson, Sven Friberg och Caleb Schylander.

Den mest ansträngande fotbollssäsong våra spelare dittills haft var 1913 års. Vi spelade då inalles 41 matcher, av vilka endast 4 förlorades.

Svenska serien hemförde Kamraterna nu för första gången. Lag I erövrade även Kamratmästerskapet och distriktsmästerskapet. Vårt lag blev uttaget att representera Sverige vid landsmatchen mot Norge den 26 okt., och slöt denna oavgjord: 1—1. Erik Hjelm och Caleb Schylander, båda från juniorlaget, debuterade detta år i 1:sta laget.

B-laget belade första plats i Göteborgs-seriens klass I och vann dessutom Bragehornet. Och juniorlag I erövrade Junior-pokalen. Allt tjänade att fastslå föreningens ställning såsom ledande fotbollsklubb.

Under 1914 spelade vi matcher mot norska, engelska, ett tyskt och ett belgiskt lag. Av vilka matcher särskilt må nämnas de mot Liverpool F. C. (1—4) och Crystal Palace (1—3).

Svenska serien togs hem för andra gången. I Kamratmästerskapets final besegrade vi Stockholm med 9—0. Och i den avgörande matchen om I. F. K.-pokalen slogo vi Stockholms-kretsen med 3—0, varigenom vi för alltid införlivade det ståtliga priset bland våra troféer.

Slutligen kan nämnas, att våra representanter även lade beslag på Centralföreningens mästerskap (final mot Örgryte: 2—1).

1915 erövrade vi ånyo Svenska serien och Kamratmästerskapet. Och kunde inregistrera ett par uppseendeväckande segrar, nämligen mot det kombinerade danska laget med 1—0 och mot B. 93, 4—2. I synnerhet den sistnämnda matchen kunna vi peka på med stolthet, ty den matchen betecknar för vårt lag toppunkten hittills på vad vi mena med fint fotbollsspel.

Mot K. B. spelade Kamraterna en match i Köpenhamn. Resultatet blev 1—1.

Under 1916 togs Svenska serien hem för 4:de gången. Samma år segrade våra juniorer såväl i Göteborgs-seriens Juniorklass som i tävlingen om Balders Hage-pokalen. Och Centralföreningens mästerskap hemfördes genom seger i finalen med 11—2 över Gais.

Av de matcher vi detta år spelade mot danska klubbar, må särskilt framhållas den mot det kombinerade danska laget i Göteborg, varvid vårt lag segrade med 3—0.

Ullervi (eller som det numera heter: Ullévi) tillkom under året, och denna idrottsplats har varit av mycket stor betydelse för vårt fotbollsspel.

Vårt 1:sta lags vanligaste uppställning detta år var: John Karlsson, Lund, Svensson, Karl Olsson, Törnqvist, Almén, Borssén, Schylander, Börjesson, Hjelm, Lundin.

År 1917 anordnade vi den s. k. ''Ullerviträningen'', som ännu torde vara i så friskt minne, att den ej behöver närmare rekapituleras. Resultatet av denna internatsträning vart till en början lysande. Sålunda kunde vi bl. a. notera en seger över K. B. i Köpenhamn (3—1) — det första nederlag, som

tillfogats ett danskt lag av ett svenskt i ''Kongens By''. Men det kom snart en reaktion, varför behållningen blev ganska klen.

Emellertid erövrade vi för 5:te gången å rad Svenska serien. Och våra reservlag hade vackra framgångar. B-laget vann Göteborgs-seriens klass I och tog dessutom hem Bragehornet (för alltid). Lag III och IV hemförde ävenledes första pris i Göteborgs-serien — i resp. klass II och III.

En av föreningens mest framgångsrika säsonger hittills inträffade år 1918. På grund av de oerhört höga resekostnaderna hade Fotbollsförbundet slopat Svenska serien. Tillsammans med Örgryte, A. I. K. och Djurgården anordnade vi då en privat serie, ur vilken vi gingo som segrare utan att ha förlorat en enda match. Lag I hade f. ö. detta år endast två förlorade matcher mot svenska lag.

Svenska mästerskapet erövrades för tredje gången till vår förening genom seger i finalen över Helsingborgs I. F. med 5—0. Mot K. B. spelades 2 matcher (om Göteborgs Aftonblads pris), resulterande i en seger och ett nederlag.

Vårt 15:de år — 1919 — blev även lyckosamt. I svenska mästerskapet utslogos vi visserligen genom olyckliga omständigheter i ett tidigt skede av tävlingen. Som ersättning härför erövrade vi distriktsmästerskapet genom seger i finalen med 2—0 över Örgryte. Och togo för alltid hem G. A. B:s pris genom två segrar över våra gamla vänner och motståndare, K. B.

En match som förtjänar särskilt omnämnande, är den mot det amerikanska laget Bethlehem Steel F. C. Denna match väckte stort uppseende och vår seger med 3—1 var välförtjänt.

I Göteborgs-serien erövrade lag V första pris i klass III. Och slutligen hemförde våra representanter Centralföreningens mästerskap till föreningen.

Vi äro nu framme vid den senaste (5-års)perioden i vår historia — den period, vars öden det är denna lilla minnesskrifts egentliga uppgift att skildra.

Långedragsstatyetten,
vårt första erövrade vandringspris. 1907.

1920... TILLBAKAGÅNG FÖR REPRESENTATIONSLAGET — VACKRA RESULTAT AV RESERVLAGEN.

Föreningen bedrev 1920 ett mera intensivt fotbollsarbete än någonsin förut och om vårt representationslag icke nådde samma genomgående goda resultat, som under närmast före-

gående år, så kunde vi i gengäld glädja oss åt framgångar för reservlagen, vilka för framtiden lovade det allra bästa. Detta år mönstrade föreningen f. ö. icke mindre än 8 fotbollslag.

På våren började ånyo Svenska serien. I denna tävling spelade vårt lag ej mer än 7 matcher, men låg vid höstsäsongens slut jämförelsevis bra placerat. I mästerskapet slogo vi oss fram till semifinalen, men mötte där vårt öde i form av Djurgården (0—1). Även i distriktsmästerskapet stoppades vår marsch i semifinalen (mot Örgryte, 0—1), dock saknade vi här några av de bästa spelarna.

Våra internationella förbindelser uppehöllos och utvidgades till att omfatta en stor del av kontinenten. Utan överdrift våga vi också påstå, att ingen annan svensk förening har så goda utländska förbindelser som Göteborgs-Kamraterna. Sålunda anordnade föreningen tillsammans med Örgryte en turnering för det holländska laget ''Houdt Braef Stant''fr. Haag. vilket lag spelade tre matcher i Göteborg och två i Stockholm. I Göteborg spelade Kamraterna oavgjort med holländarna (1—1), under det Örgryte vann med 5—1 och ett komb. lag från Örgryte och Kamraterna led nederlag med 2—3.

Med våra gamla vänner från Köpenhamns Boldklub spelade 1:sta laget icke mindre än 3 matcher, vars resultat blevo: 1—1, 4—3 och 0—0. B. 93 besegrade vi i en match på Ullevi med 6—2. F. ö. uppehöllo vi förbindelserna med Danmark och Norge genom vårt B-lag, som gjorde en turné till Jylland, och som spelade mot Norges då bästa lag, Örn från Horten, i Göteborg. I den sistnämnda matchen segrade vårt lag (förstärkt med ett par A-lagsspelare) med 3—0 och hemförde därmed för alltid den mellan de båda klubbarna uppsatta Örn-pokalen.

I Olympiska spelens fotbollstävlingar deltogo från vår förening: Henning Svensson, Erik Hjelm, Moje Sandberg, Valdus Lund och Herbert Karlsson.

Våra reservlag hade en utomordentligt god säsong, vilket bäst framgår av deras deltagande i Göteborgs-serien. I klass I, II och III erövrade vi sålunda första pris genom resp. B-laget, lag III och IV. Dessutom blev 2:a juniorlaget 2:a i

Juniorklass II. Att taga hem tre segrar i denna tävling är en verkligt briljant prestation, som torde bliva svår att överträffa.

I Kamratmästerskapet representerades föreningen av B-laget, som efter en seger över Boråskretsen hemförde mästerskapet genom att i finalen i Västerås besegra därvarande Kamratkrets med 3—2. Det är första gången vårt reservlag tillfört oss Kamratmästerskapet, men vi hoppas att det icke blir sista gången.

Att vi förfogade över goda reserver kom även till synes i tävlingen om Centralföreningens mästerskap, som nu erövrades till föreningen för fjärde gången genom seger i finalen med 2—1 över Örgryte.

Orsakerna till representationslagets försämrade resultat — vi måste gå tillbaka till 1909 eller 1911 för att finna en motsvarighet — voro många. Dels hade spelarna icke samma lust att träna som förr — förmodligen en reaktion efter alla "interneringarna". Dels växlade spelarnes form betydligt mera än tillförne, man nödgades sätta in nya män och allt detta gjorde, att laget under knappast en enda period på hela året hade en homogen och tillförlitlig kondition. Bidragande orsak härtill var ju också, att föreningen måste släppa till 5 spelare för den långa träningen och representationen i Antwerpenspelen.

1921... ENORM FOTBOLLS-UTVECKLING — TRÄNARE ENGAGERAS.

1921 blev ett märkesår i vår historia. Tillströmningen av fotbollsspelare till föreningen slog detta år alla rekord — vi förfogade över inalles s j u t t o n (1 7) l a g. Vi kunde alltså alltjämt göra anspråk på titeln "Skandinaviens starkaste och största fotbollsklubb".

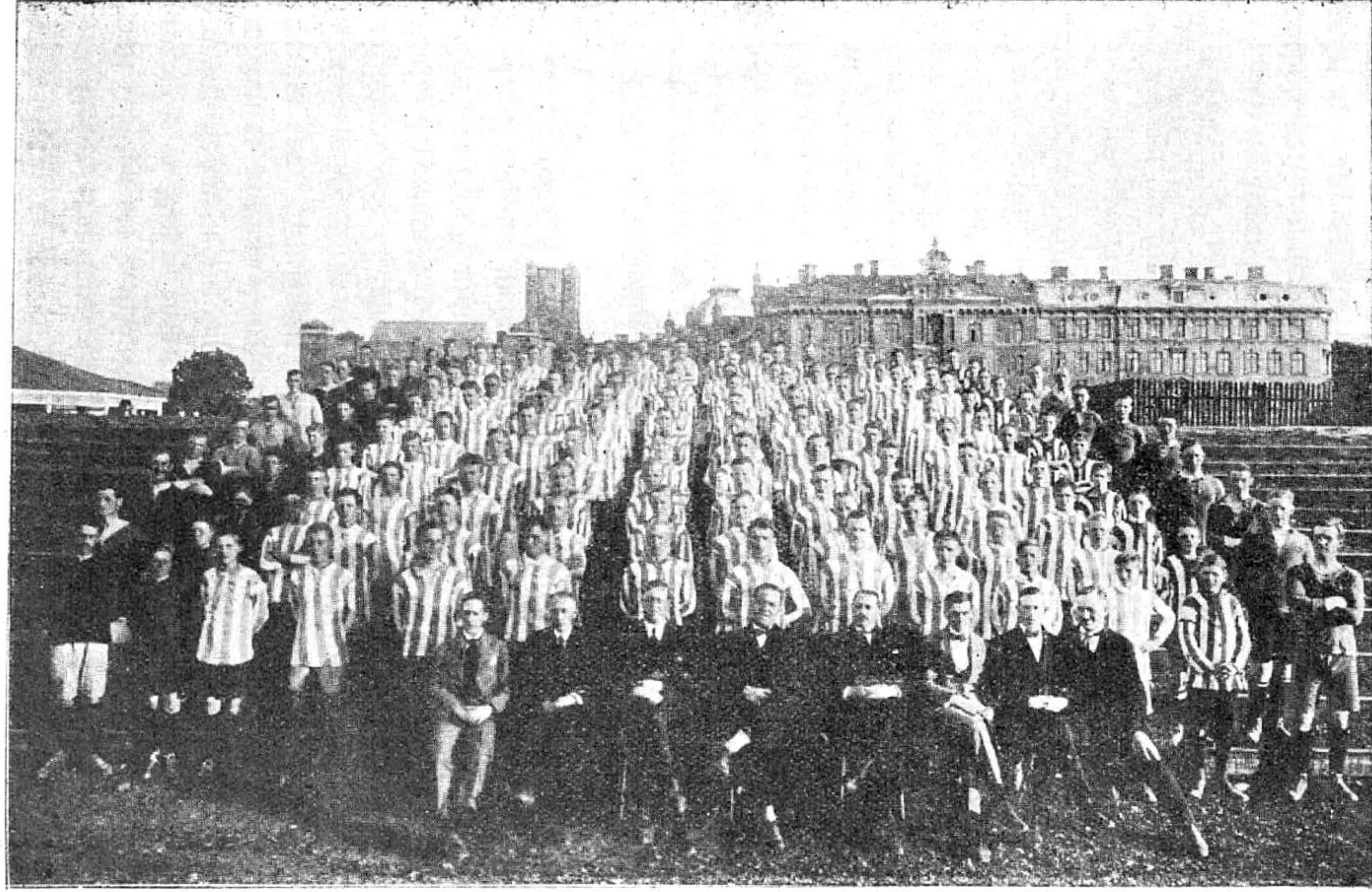
För ledningen blev det emellertid nu en ren omöjlighet att kunna vara med och övervaka spelarnes träning. De många fotbollsspelarna behövde en man, som helt kunde ägna sig åt deras utveckling, och styrelsen tvekade inte att besluta om anställandet av yrkestränare. Valet föll på ungraren Alex. Bròdy. Denne, som själv är gammal internationell spelare (har deltagit 23 gånger i Ungerns landslag), har otvivelaktigt uträttat mycket den tid han varit här. Och de impulser han givit hoppas vi skola bära ytterligare frukt.

Alexander Bròdy

I jämförelse med föregående år visar 1921 en påtaglig förbättring. På vårsidan befann sig visserligen lag I i en vågdal, men vi arbetade oss så småningom åter upp. Och längre fram på eftersommaren återvunno vi vår gamla slagkraft och visade ''glimtar'' av vår forna stil.

I Svenska serien 1920—21 kunde vi trots god slutspurt ej komma högre än på 5:e plats, och i mästerskapet blevo vi utslagna av Örgryte med 0—1 i första omgången. Distriktsmästerskapet lyckades vi däremot hemföra genom seger i fi-

Idrottsföreningen Kamraternas styrelse och aktiva fotbollsspelare 1921.

nalen över Fässberg med 2—1, oaktat frånvaron av några av våra bästa spelare.

Det internationella utbytet var livligt. Redan i mars månad företog ett kombinerat lag från Örgryte, Gais och Kamraterna en längre resa ner till Ungern, där matcher spelades mot de främsta klubbarna, M. T. K., F. T. C., och U. T. E. I mitten av augusti återgäldade M. T. K. (som då rätt allmänt ansågs som ''Kontinentens bästa lag'') denna visit och deltog jämte de tre stora Göteborgsklubbarna i den av Göteborgs-Alliansen och Göteborgs-Tidningen gemensamt arrangerade ''fotbollsveckan''. Ur vilken vi utgingo som segrare, efter att i den avgörande matchen ha slagit Ungerska mästarna med 2—1. Dessutom spelade vi detta år en match mot Nordstern F. C., Schweiz, seger med 3—1, samt mot K. B., nederlag med 1—4.

I Kamratmästerskapet spelades endast en match mot Helsingborgskretsen, seger med 4—0, där vi representerades av B-laget, förstärkt på några punkter. Finalen, som skulle gått mot Eskilstuna, uppsköts till 1922.

De smärre lagen inom föreningen voro även detta år framgångsrika, ehuru ej i så hög grad som 1920. I Göteborgsserien erövrade sålunda 3:e laget första pris i klass II och 6:e laget första pris i klass V. B-laget blev 2:a i klass I, 5:te laget och 1:a juniorlaget 3:a i resp. klass IV och Juniorklass I. I denna tävling deltogo 8 lag från Kamraterna — det största antal lag vi hittills anmält.

Handicapserien för reservlagen måste detta år delas upp i två klasser, en för juniorer och en för seniorer. Som segrare ur resp. klasser utgingo 1:sta juniorlaget och seniorlag VII.

Av de åtgärder som vidtogos för att främja föreningens fotboll, må nämnas tillsättandet av ett Fotbollsutskott, närmast med uppgift att tillvarataga reservlagens intressen. Även om detsamma genom olika omständigheter kanske ej förmått uträtta fullt vad man väntat, synes dock denna institution vara på väg att utvecklas i rätt riktning.

Man skulle ju kunna tycka att föreningen borde vara fullt tillfredsställd med den väldiga utveckling dess fotbollsverksamhet på ett års tid haft. Kvantitativt sett var den ju också storslagen — ett imponerande resultat, som Idrottsbladet skrev, av arbetet för principen: idrott åt alla. Men det visade sig också sedermera, att det ej går att vidmakthålla en dylik standard, med mindre man förfogar över en egen idrottsplats. Det blev under rådande förhållanden en alltför vidlyftig apparat att sköta. Och redan nästa år kunde konstateras en avsevärd reducering i antalet fotbollsutövande medlemmar. Det måste tydligen, åtminstone för en tid framåt, uppdragas en viss gräns, från vilken vi hava att utgå för att kunna göra vårt arbete fruktbärande.

1922... EN ANSTRÄNGANDE, MEN LYCKOSAM SÄSONG.

Den mest ansträngande fotbollssäsong våra spelare någonsin haft att genomkämpa var 1922 års. Den varade från den 12 mars till den 26 november, och spelade vårt lag I under denna tid icke mindre än 45 matcher. Det förra rekordåret var 1913, då vi kunde notera 41 matcher. Att vi av dessa 45 matcher icke förlorade mer än 6, giver ett högt betyg åt lagets genomsnittliga spelstyrka. Det var alltså tydligt, att vi nu övervunnit verkningarna av den reaktion, för vilken vårt representationslag år 1920 blev utsatt. Och vi voro åter på frammarsch. Orsakerna till detta glädjande faktum stodo att söka, dels i våra spelares stora intresse och målmedvetna träning, dels i tränaren Bròdy's energiska och skickliga ledning. Dessutom hade vi fått fram en del nya förmågor ur våra djupa led. Med det goda, levande material, vi nu förfogade över, kunde vi också med tillförsikt se framtiden an.

I Svenska serien, som icke hann slutspelas, lågo vi efter höstomgångens matcher på tredje plats. Mästerskapet måste vi emellertid säga farväl till redan i första omgången, där

vi mötte Helsingborgs I. F. (0—4) i ett svagt ögonblick. Kamratmästerskapet — för 1921 — erövrade vi däremot genom att besegra Eskilstuna i finalen med 2—0. I distriktsmästerskapet slogo vi oss fram till finalen, vilken dock framflyttades till 1923.

1:sta Juniorlaget 1922.

Detta år företogo vi en uppmärksammad propagandaturné genom Mellan-Sverige och Gestrikland med en avstickare till Värmland. Av de 7 matcher som härunder ägde rum, vunno vi sex och en blev oavgjord (mot A. I. K. i Stockholm: 3—3).

Internationella matcher spelades mot ungerska laget U. T. E. (3—2), Arsenal F. C., London (2—3), Dumbarton F. C., Skottland (0—1) samt F. T. C., Budapest (0—1), varjämte vi mötte K. B. i en match (2—2).

Vårt 1:sta lags mest vanliga uppställning detta år var: G. Wenzel, Lund, Svensson, E. Levin, Törnqvist, Erik Andersson,

Sven Johansson, Karl Andersson, Herbert Karlsson, Hjelm och Moje Sandberg. — I ett stort antal federations- och stadsmatcher utgjorde Göteborgs-Kamrater, liksom föregående år, ett starkt inslag.

Reservlagen visade icke samma livaktighet som 1920 och 1921. Genom försämrade träningsförhållanden förlorade vi också en hel del spelare. Trots dessa mindre glädjande företeelser blevo vi dock icke utan framgångar. I Göteborgs-serien hemförde sålunda Juniorlag I första pris i Juniorklass I. Detta juniorlag var f. ö. ett av de bästa föreningen haft under senare år och utmärkte sig för sitt vackra spel. Ledningen vårdade sig särskilt om juniorerna och hade även tillfredsställelsen skönja märkbara framsteg. Det var nämligen icke blott 1:a juniorlaget, som skötte sig gott, utan i 2:a juniorlaget hade vi ävenledes en god representant. Detta lag placerade sig på 2:a plats i Juniorklass II.

B-laget, som blev 3:a i klass I, företog en resa till Danmark, där två matcher spelades (under påskhelgen) mot Brønderslevs I. F. Båda matcherna resulterade i segrar, 7—1 och 3—0.

1923... I EN VÅGDAL.

Denna säsong blev, av anledningar som vi här nedan skola beröra, i viss mån bekymmersam för vårt fotbollsspel. Icke nog med att 1:sta laget hade en del svårigheter hålla sig uppe i främsta ledet, även de smärre lagen voro detta år — på ett undantag när — mindre lyckosamma. Mot slutet av året märktes dock en kraftig uppryckning, som varslade om, att tillbakagången endast var av övergående natur.

Orsakerna till detta tillstånd voro, dels de kraftiga åderlåtningarna i representationslaget, dels den långt bort belägna idrottsplatsen — Slottsskogsvallen, som detta år fick avlösa Ullevi. Redan i slutet av år 1922 emigrerade vår c. f. Herbert

Karlsson till Amerika och han efterföljdes sedermera av Levin. Moje Sandberg flyttade till Uddevalla och var sålunda icke heller att påräkna. Lägges därtill, att ett par spelare lågo ute i exercis, var det ju helt naturligt, om vårt lag en tid framåt ''kom ur slag'', som det heter på tennisspråket. Det gällde att fylla vakanserna, och det experimenterande som härunder uppstod, lämnade givetvis spår efter sig i lagets resultat. I höstsäsongens senare hälvt visade emellertid lag I åter starkt spel och vann bl. a. en renommerande seger i Svenska serien 1923—24 över Helsingborgs I. F. (på bortaplan) med 3—0.

I Svenska serien 1922—23 placerade vi oss på 2:dra plats. Här hade Kamraterna annars en fin chans att åter bliva seriemästare, men genom en oväntad förlust mot Malmö-Kamraterna (1—2) gick segern med 1 poängs försprång, fast sämre målkvot, till Gais. I den påbörjade serien 1923—1924 lågo vi vid höstomgångens slut på tredje plats. I Svenska mästerskapet spelade vårt lag en kvalificerande match mot Halmia (2—1), men drog sig sedan, i likhet med Örgryte och Gais, ur tävlingen med anledning av en kontrovers mellan Göteborgs-Alliansen och Svenska Fotbollsförbundet. Om Kamratmästerskapet spelades icke någon match, och i distriktsmästerskapet deltogo vi ej — liksom de två andra allians-klubbarna.

De ''internationella'' lag vi detta år mötte voro D. F. C., Prag (0—1), Middlesex Wanderers, England (2—3) och K. B. (2—5). I denna sistnämnda match, som gick i Köpenhamn, måste vi ställa upp med ett ganska försvagat lag. Dessutom deltog representationslaget i Idrætsklubben Freidigs (Trondhjem) jubileumsturnering, varur Kamraterna utgingo som segrare med följande resultat: mot ''Freidig'' 5—0, mot ''Brage'' 8—1, mot ''Kvick'' 4—1. De båda sistnämnda klubbarna även hemmahörande i Trondhjem.

I finalen om 1922 års distriktsmästerskap, vilken uppsköts till 1923, mellan Kamraterna och Örgryte, representerades båda föreningarna av sina B-lag, och resulterade denna i ett nederlag för de våra (1—2). I Göteborgs-serien lyckades

våra representanter icke uppnå någon första-placering, men 2:a juniorlaget, som blev 2:a i sin klass, hemförde (för alltid) det i Juniorklass II uppsatta vandringspriset.

Handicapserien togs även hem av 2:a juniorlaget, som hade en synnerligen framgångsrik säsong. Sammanhållningen

2:dra Juniorlaget 1923.

var utmärkt och laget kunde i det avseendet tjäna som ett föredöme för de övriga reservlagen.

Med 1923 års utgång upphörde även tränaren Bròdy's anställning. Han hade då i det närmaste 2 ½ år verkat hos oss.

1924... JUBILEUMSÅRET.

ÅTER PÅ FRAMMARSCH. — TURNÉ TILL SPANIEN.

Inledningen av föreningens 20:de fotbollssäsong var icke synnerligen lyckad. Redan i vår andra match, mot Halmia, fingo vi notera ett nederlag (0—2), och kort därefter förlorade vi med 0—3 mot H. I. F. Dessemellan kunde vi dock uppnå ett par goda resultat mot Gais (3—1) och Örgryte (2—2), vilka matcher ingingo i den s. k. Triangelserien, som Kamraterna hemförde. Ännu en svår förlustmatch skulle vi emellertid få uppleva, och denna inträffade i Svenska serien mot Örgryte (0—5).

Vid denna tidpunkt — i början av maj månad — stodo våra aktier ej högt, men ledning och spelare misströstade icke. Tvärtom lade sig nu spelarna i lag I i mer intensiv träning än någonsin. De äldre föregingo därvid med gott exempel och ryckte faktiskt de övriga med sig. Och belöningen uteblev icke heller. Resultaten började så småningom förbättras, undan för undan, sammanhållningen i laget och konditionen blev allt bättre och bättre, sedan experimentstadiet väl övervunnits; och när Svenska seriens höstomgång stod inför sin start, var också vårt lag klart. Hösten har varit en nästan obruten kedja av framgångar, som utvisar, att vi nu åter ha ett lag, värdigt Göteborgs-Kamraternas stolta traditioner.

Representationslagets ordinarie uppställning under höstsäsongen har varit: Anders Rydberg, Lund, Svensson, Åke Hansson, Algot Bengtsson, Erik Andersson, Sven Johansson, Gunnar Rydberg, Filip Johansson, Hjelm och Herbert Sandström.

Vi skola här i korta drag omnämna årets viktigaste händelser. I Svenska serien 1923—1924 kommo vi på 4:de plats. H. I. F., som blev 3:a, hade samma poängsumma, men något bättre målkvot. I mästerskapet, som förmodligen inom kort kommer att slopas i sin nuvarande form, deltogo vi ej, liksom övriga klubbar i Allsvenska serien. Kamratmästerskapet — för 1922 — togo vi hem genom seger i finalen över

Stockholm med 7—0. 1923 års tävling om Kamratmästerskapet slopades, och i årets tävlan ha vi över Stockholm (semifinal: 5—1) slagit oss fram till finalen mot Örebro. Denna finalmatch har emellertid måst uppskjutas till 1925. I distriktsmästerskapet blevo vi utslagna med 0—6 av Örgryte i första omgången, men mötte i denna match upp med ett ganska defekt lag.

Representationslaget 1924.

En match som förtjänar särskilt omnämnande, är den mot Olympialaget, där de våra efter utmärkt spel knappt förlorade med 2—3. Ett hedrande resultat, särskilt i betraktande av att Sverige erövrade 3:e pris i Olympiadens fotbollstävling.

I Svenska serien 1924—1925 ligga vi på 2:dra plats vid höstomgångens slut. Denna tävling omfattar i år 12 lag och är alltså synnerligen ansträngande för de däri deltagande klubbarna.

Genom den myckna seriefotbollen ha de internationella matcherna fått inskränkas. Detta år ha vi sålunda — under den egentliga tävlingsperioden — endast spelat mot Hull City (1—2) och "Ajax", Amsterdam (2—1).

Någon tävling för att högtidlighålla Kamraternas 20-årsjubileum ha vi ej anordnat. I stället passade vi på att i samband med seriematchen mot Norrköpings-Kamraterna (3—1) på Ullevi, den 5 oktober, arrangera en defilering, vari deltogo föreningens styrelse, samtliga fotbollslag och idrottsmän.

Konrad Törnqvist.

Reservlagen ha detta år varit mycket livaktiga och grannsamhällena ha gästats alltsom oftast av såväl senior- som juniorlagen.

I Göteborgs-serien erövrade vårt 5:te lag första pris i klass VI. Detta lag, som är identiskt med fjolårets goda 2:a juniorlag, synes ha den rätta andan och sammanhållningen, varför man kan förvänta, att det skall gå ytterligare framåt.

K o n r a d T ö r n q v i s t, vår äldste aktive fotbollsspelare, drog sig i år bort från representationsfotbollen. Och kan nu se tillbaka på en 1 7-å r i g, betydelsefull insats i Kamraternas 1:sta lag. Det torde vara på sin plats, att här

bringa honom vårt tack, för allt vad han uträttat till föreningens och vår fotbolls fromma.

1924 års fotbollssäsong kan sägas utgöra en ny epok i vår historia. Föreningen lyckades nämligen efter långa förhandlingar träffa överenskommelse med Bilbao A. C., Spanien (som arrangör), om sex matcher därnere under tiden 25/12—6/1. Dessa matcher spelas i Barcelona, Bilbao och Madrid. Avresan ägde rum den 19 december och hemkomsten beräknas till den 14 januari. Det är första gången under föreningens 20-åriga tillvaro, som repr.-laget företager en resa till kontinenten.

Rörande de första dusterna i toreadorernas land ha vi just i pressläggningsögonblicket fått meddelande. Juldagen spelade Kamraterna mot F. C. Barcelona (Spaniens bästa klubblag) och förlorade med 0—3. Reströttheten torde dock här ha spelat en viss roll. Annandagens revanschmatch gav också till resultat, att de våra vunno med 2—1. Årets sista match gick den 28 december och motståndare voro nu Bilbao A. C. Även här bärgade vi hem segern och med samma målsiffror: 2—1.

De tre återstående matcherna gå Nyårsdagen (i Bilbao) samt den 4 och 6 januari (i Madrid). Varpå kosan åter ställes hemåt.

Må denna vackra och värdiga avslutning på jubileumsåret bli en sporre till fortsatt energiskt, framåtsträvande föreningsarbete under kommande verksamhetsår.

FACIT AV REPRESENTATIONS-LAGETS VERKSAMHET 1924.

SPELADE MATCHER:

6/4	mot	Majornas I. K.	2—1
13/4	„	I. S. Halmia i Halmstad	0—2
18/4	„	Örgryte I. S. (Triangelserien)	2—2
21/4	„	Helsingborgs I. F. (Sv. s.) i Gbg	0—3
25/4	„	G. A. I. S. (Triangelserien)	3—1
27/4	„	I. F. Elfsborg i Borås	2—2

2/5	„	Örgryte I. S. (Sv. s.)	0—5
4/5	„	Malmö-Kamr. (Sv. s.) i Gbg	2—0
16/5	„	G. A. I. S. (Sv. s.)	3—1
18/5	„	Hull City i Gbg	1—2
29/5	„	Stockholms-Kamr. (K. m.) i Gbg	7—0
8/6	„	Varbergs G. & I. F. i Varberg	6—5
11/6	„	''Ajax'', Amsterdam, i Gbg	2—1
20/6	„	Olympialaget i Gbg	2—3
18/6	„	I. F. Velox (D. m.)	2—0
1/7	„	Örgryte I. S. (D. m.)	0—6
23/7	„	Komb. Trollhättelag i Trollhättan	3—1
27/7	,	Uddevalla-Kamr. i Uddevalla	4—0
3/8	„	Malmö-Kamr. (Sv. s.) i Malmö	1—1
8/8	„	G. A. I. S. (Sv. s.)	1—3
10/8	„	Landskrona B. & I. S. (Sv. s.) i Landskrona	4—0
17/8	„	Västerås I. K. (Sv. s.) i Gbg	8—1
22/8	„	Örgryte I. S. (Sv. s.)	2—2
24/8	„	A. I. K. (Sv. s.) i Gbg	1—0
7/9	„	I. F. Ymer, Borås, i B.	11—2
14/9	„	Västerås I. K. (Sv. s.) i Västerås	5—1
21/9	„	Helsingborgs I. F. (Sv. s.) i Gbg	2—1
28/9	„	Hammarby I. F. (Sv. s.) i Stockholm	6—0
5/10	„	Norrköpings-Kamr. (Sv. s.) i Gbg	3—1
12/10	„	Eskilstuna-Kamr. (Sv. s.) i Eskilstuna	8—2
19/10	„	Norrköpings-Kamr. (Sv. s.) i Norrköping	1—4
26/10	„	A. I. K. (Sv. s.) i Stockholm	4—3
2/11	„	I. K. Sleipner (Sv. s.) i Norrköping	2—2
9/11	„	Malmö-Kamr. (Sv. s.) i Gbg	6—1
16/11	„	Stockholms-Kamr. (K. m.) i Gbg	5—1
23/11	„	Djurgårdens I. F. i Gbg	2—1
25/12	„	F. C. Barcelona i Barcelona	0—3
26/12	„	F. C. Barcelona i Barcelona	2—1
28/12	„	Bilbao A. C. i Bilbao	2—1
39 matcher			117—66

Såsom framgår av ovanstående, har representationslaget under året spelat 39 matcher. Av vilka 25 vunnits, 9 förlorats och 5 blivit oavgjorda.

Schematisk framställning av **Idrottsföreningen Kamraternas i Göteborg** *fotbollsutveckling sådan den ter sig under åren 1904—1924 i lagets matcher mot:*

	A. I. K.				Djurgården				Gais				H. I. F.			
	v.	f.	o.	mål	v.	f.	o	mål	v.	f.	o.	mål	v.	f.	o.	mål
1904—1919	12	8	2	62—46	10	4	4	38—16	24	5	4	120—37	8	1	1	39—8
1920		1		0—1		2		1 - 4	2	1		7—4		1		0—1
1921	1			3—1	1			4—3	2	1		4—3	1			2—1
1922			1	3—3							3	3—3		2	1	2—7
1923	1		1	3 - 2					2	1	1	8—8	1		1	4—1
1924	2			5—3	1			2—1	2	1		7—5	1	1		2—4
Summa	16	9	4	76—56	12	6	4	45—24	32	9	8	149—60	11	5	3	49—22

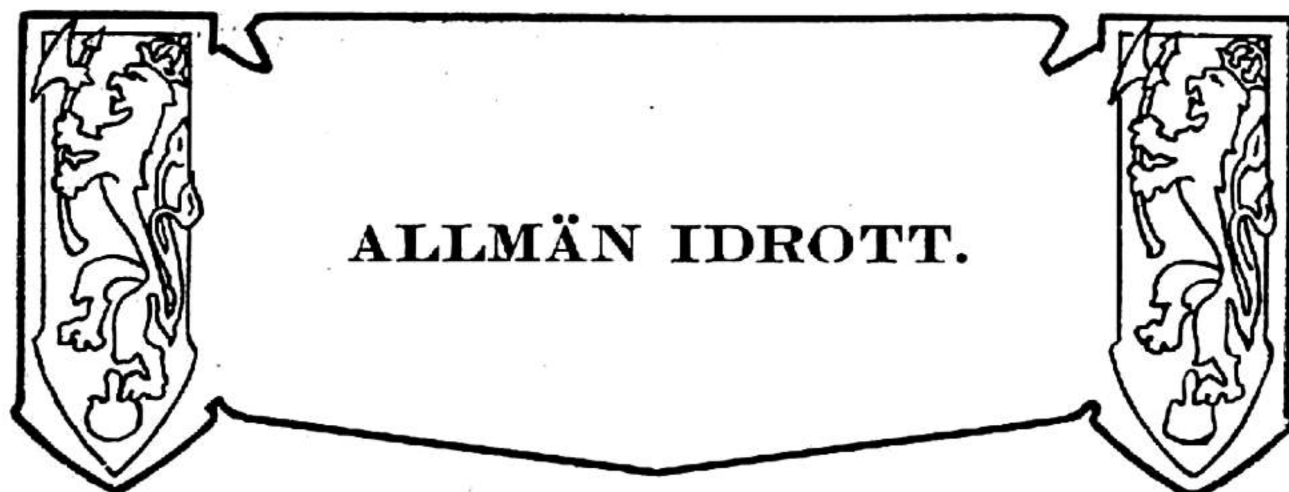
	Örgryte				K. B.				Diverse Danska lag				Diverse Norska lag			
	v.	f.	o.	mål	v.	f.	o.	mål	v.	f.	o.	mål	v.	f.	o.	mål
1904—1919	31	29	16	147—169	4	9	2	29—40	5	5	6	31—37	10		3	51—18
1920	1	3	2	3 - 5	1		2	5—4	2			12—3	1			4—3
1921	3	1	2	14—4		1		1—4								
1922	4	1	1	15—9			1	2—2								
1923	2	1	1	6—5		1		2—5					3			17—2
1924		2	2	4—15												
Summa	41	37	24	189—207	5	11	5	39—55	7	5	6	43—40	14		3	72—23

	Diverse Utl. lag				Diverse Göteborgslag				Diverse Sthlmslag				Diverse Landsortslag				Summa Matcher				Summa Mål
	v.	t.	o.	mål	v.	f.	o.	mål	v.	f.	o.	mål	v.	f.	o.	mål	sp.	v.	f.	o.	
1904—1919	4	4	1	23—18	72	14	16	392—160	16	8	4	86—53	53	4	4	333—87	403	249	91	63	1351—689
1920			1	1—1	6	1	1	21—7					6	1	1	32—5	36	19	10	7	86—38
1921	2			5—2	3			10—2		1	1	0—4	7	2	2	28—12	31	20	6	5	71—36
1922	1	3		5—7	6		2	27—7	1			5—2	18			81 - 12	45	30	6	9	143—52
1923		2		2—4	5			18—3					6	3	2	25—14	34	20	8	6	85—44
1924	3	2		7—8	2	1		6—4	3			18—1	11	2	3	66—25	39	25	9	5	117—66
Summa	10	11	2	43—40	94	16	19	474—183	20	9	5	109—60	101	12	12	565—155	588	363	130	95	1853—925

DELTAGANDE SPELARE OCH MÅLGÖRARE:

Gunnar Rydberg	39	matcher	39	mål
Erik Hjelm	38	„	16	„
Erik Andersson	38	„	4	„
Sven Johansson	37	„	2	„
Valdus Lund	37	„	—	„
H. Sandström	34	„	4	„
Anders Rydberg	33	„	—	„
Åke Hansson	30½	„	2	„
H. Svensson	30	„	—	„
Filip Johansson	21	„	30	„
Gillis Andersson	21	„	—	„
Algot Bengtsson	20½	„	1	„
Verner Andersson	16	„	13	„
G. Wenzel	4½	„	3	„
E. Nöjd	3	„	1	„
G. Kollberg	3	„	—	„
R. Kock	3	„	—	„
K. Törnqvist	2	„	—	„
Gunnar Johansson	2	„	—	„
Stellan Andersson	2	„	—	„
H. Stålfors	2	„	—	„
G. Fredriksson	2	„	—	„
Helge Andersson	2	„	—	„
Henry Johansson	2	„	—	„
A. Alfredsson	2	„	—	„
T. Augustsson	1	„	—	„
Olof Rydberg	1	„	—	„
Torsten Johansson	1	„	—	„
I. Klingström	1	„	—	„
Hammarby I. F.			1 själv	„
Norrköpingskamraterna			1 „	„
29 spelare			117	mål

DE FÖRSTA 15 ÅREN.

EN KORT ÖVERSIKT.

De äldsta urkunderna förmäla ej om någon allmän idrott under stiftelseåret 1904. Men 1905 kom man igång med några poängtävlingar för medlemmarna — fotbollsspelarna. Och Kamraternas ''stadion'' var då ''Dalen'', där man kastade, hoppade och — brottades. Löpa fick man göra på landsvägen.

Under de följande åren fortsatte medlemmarna med den allmänna idrotten utan att taga saken med något större allvar. Endast sällan och med ringa framgång deltog man i allmänna tävlingar, men 1908 anordnade vi själva den första nationella tävlingen. Den gick av stapeln i Cirkus och omfattade de vanliga inomhushoppen och dessutom atletik och brottning.

Samma år anordnade I. F. K. tillsammans med G. I. F. distriktsmästerskapstävlingarna, och två ''tecken'' hemfördes till klubben. Våra första distriktsmästare hette Obadja Eriksson och Herbert Johansson, vilka vunno diskuskastningen och stavhoppet med resp. 59,80 och 2,90.

1910 hade vi redan en liten stab goda idrottsmän, delvis som en följd av de förbättrade träningsförhållandena. Bland kända namn från den tiden märktes Hugo Holsner, Hilding Carlsson, Luther, Löwendahl och Alex. Ahlgren.

1911 vann Charles Luther vårt första kamratmästerskap, och i Karl Stafsing fingo vi vår förste svenske mästare.

Detta år bildades ''Kamratsällskapet'', som sedan betytt så mycket för den allmänna idrottens utveckling inom föreningen.

Under åren fram till 1919 gick den fria idrotten, främst löpningen, stadigt framåt, och våra främsta löpare vunno nationell ryktbarhet, ja, några av dem gjorde sina namn kända långt utom landets gränser.

Vår namnkunnigaste löpare var E r i c B a c k m a n, som ett tag var landets och en av världens bästa män på 5- och 10-tusen meter. Ett flertal svenska, nordiska (landskampssegrar) och ett engelskt mästerskap, för att ej tala om distrikts- och kamratmästerskap ha erövrats av honom.

Verner Magnusson, Josef Holsner och Adolf Johansson äro också berömda namn från denna tid.

Våra idrottsmän började under år 1919 rätt ofta avlägga visiter i vårt södra grannland. Det var mest Backman och J. Holsner, som foro ''derover'' och till eget och föreningens beröm framgångsrikt tävlade i Köpenhamn. Detta år inledde vi ett samarbete med Idrætsforeningen Sparta, en åtgärd, som vi ha alla skäl att vara tillfredsställda med. Bl. a. uppsattes den s. k. Sparta-statyetten i stafettlöpning 4×1500 meter till tävling mellan klubbarna. Holsner och Backman representerade under året Sverige i skandinaviska landskampen.

DE 5 SENASTE ÅREN.

1920: "SKANDINAVISMEN" ODLAS.

1920 blev ett framgångsrikt år för vår fria idrott. Sedan de ''obligatoriska'' segrarna i terränglöpning hemförts på våren, vunno vi vår hittills mest överlägsna seger i den stora stafettlöpningen ''Göteborg runt'', därvid för alltid hemförande ett omstritt vandringspris. Ett par veckor senare deltogo vi i Svenska Dagbladets stafettlöpning i Stockholm, i vilken

jättetävling vi placerade oss på sjätte plats, en god prestation, om man betänker, att vi vid denna tid hade svårt att skrapa ihop de erforderliga 30 löparna och således måste taga med ”rubb och stubb”.

Två av våra medlemmar, Josef Holsner och Verner Magnusson (Erik Backman, som flyttat från Göteborg, hade upphört att representera oss) deltogo som Sveriges representanter i Olympiska Spelen i Antwerpen.

Bland våra mest uppmärksammade bravader detta år må nämnas hemförandet av 13 distriktsmästerskap, en ”stor” stafettseger över Örgryte på 15×400, seger i Köpenhamn vid tävlingen om ”Stjernepokalen” (4×1000 m.) och i Göteborg vid andra tävlingen om ”Sparta-statyetten” (4×1500 m.).

För första gången anordnade Kamraterna internationella tävlingar, en i juni månad och en i oktober. Båda tillställningarna betydde vackra framgångar både för ledare och idrottsmän. Vid den förstnämnda tävlingen utgjordes det internationella inslaget av en dansk trupp från ”Sparta”, och vid oktobertävlingarna sågo vi amerikanen J. Ray som gäst.

1921... ELITIDROTTSMÄNNEN FORTFARANDE AV GOD KLASS.

Efter en som vanligt god terrängsäsong togo våra löpare även detta år hem ”Göteborg runt” tämligen överlägset, därmed förskaffande sig den första inteckningen i Göteborgs-Tidningens nyuppsatta vandringspris.

Verner Magnusson, som detta år var i en ovanligt god form, hemförde sitt andra svenska mästerskap på 20,000 meter, nående en utomordentligt god tid, 1 tim. 7 min. 7,3 sek.

Huvudparten av distriktsmästerskapen i löpningar hemfördes, och vid Svenska Mästerskapen kvalificerade sig E. Söderbom att representera Sverige i årets landskamper mot Frankrike samt Norge—Danmark.

Våra idrottsmän hade, liksom föregående år, stora framgångar vid tävlingar på andra orter. Bl. a. hemfördes ''Stjernepokalen'' för andra gången. Om ''Sparta-statyetten'' tävlades ej detta år.

Själva anordnade vi en nationell terränglöpning samt två internationella idrottstävlingar. Den första av dessa, som gick på försommaren, blev särdeles lyckad, ej minst vad de idrottsliga prestationerna beträffade. Bland gästerna märktes tjecken Vohralik och finnen Nurmi. I den senare av tävlingarna, som arrangerades tillsammans med Örgryte I. S., utgjordes främlingarna av större delen av Budapests stadslag, vilket dagarna före tävlat mot Stockholm.

1922... EN NY TID.

VACKRA LAGSEGRAR.

Detta år började idrottssektionen lägga arbetet på en något bredare bog. Tidigare hade ''K. S.'' varit ett relativt litet och intimt ''gäng'', som satte odlandet av ett gott kamratskap minst lika högt som den rent idrottsliga verksamheten.

Nu började ''Kamratsällskapet'' utvidgas. Medlemsantalet närmade sig snart hundratalet, och Th. Waldenborg, som efterträtt den gamle nitiske löparepatriarken Adolf Forsberg som ordförande, ägnade framförallt sina krafter åt ungdomsavdelningen.

Vi hade på våren stora framgångar i vår specialitet, terränglöpningar. Framförallt bör nämnas, att vårt terränglag Erik Larsson, Nils Bergström, Verner Magnusson och Erik Löfgren slutgiltigt hemförde den värdefulla norska troféen ''Thorshaugsstatyetten'', om vilken våra löpare under många åt utkämpat förbittrade strider med norrmän och stockholmare.

Samma dag, som terränglöparna hedrade sig, vunno vi, trots frånvaron av dessa, ''Göteborg runt''. Längre fram erövrade vi för alltid de båda danska vandringsprisen ''Stjerne-

pokalen'' och ''Spartastatyetten'', den förra efter en hård strid med bl. a. ett norskt lag från ''Grane''.

Ett trettiotal idrottsmän företogo vid midsommartiden en turné genom Värmland och Dalarna, varvid Karlstad, Falun, Orsa, Rättvik och Mora besöktes. Färden var en kombinerad turist- och idrottsresa och lämnade ett gott utbyte både för

Thorshaugsstatyetten 1922.
E. Larsson, E. Löfgren, N. Bergström, V. Magnusson.

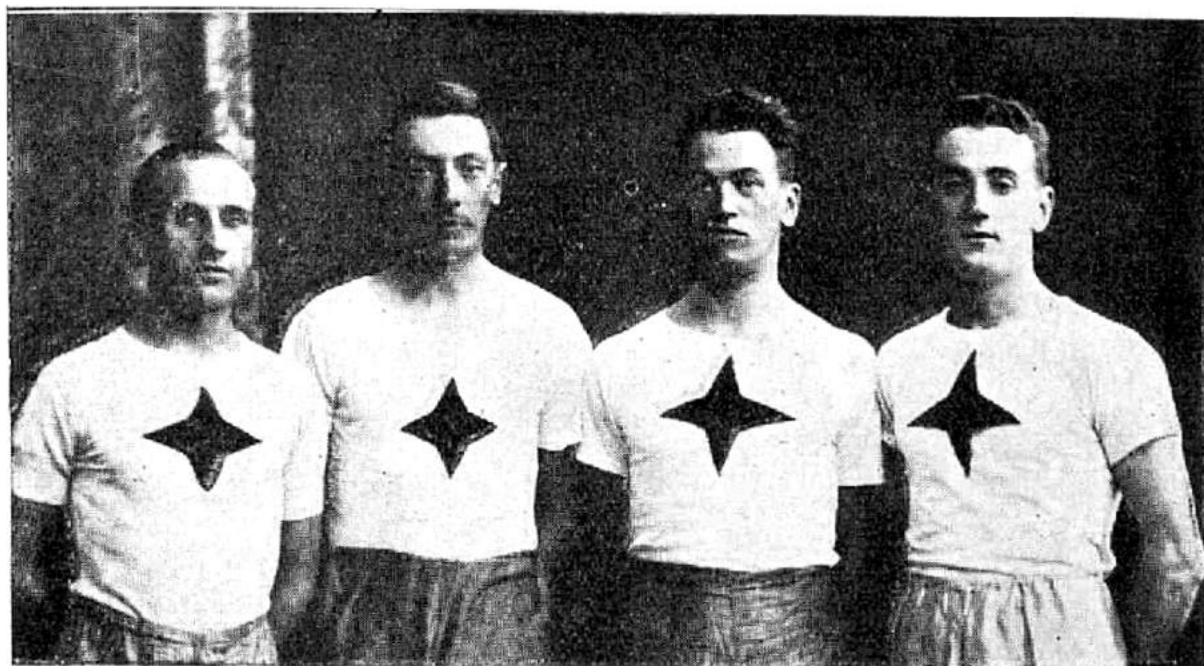
deltagarna och för de föreningar, vi gästade. I Dalarna gjorde våra idrottsmän en god propaganda för idrotten.

Även detta året anordnade vi en internationell tävling med en trupp österrikare som gäster.

På hösten deltogo vi framgångsrikt i de nymoderna orienteringstävlingarna. Bl. a. vunno vi alla tre första prisen i

den av Örgryte anordnade budkavleorienteringen för fyramannalag.

Vid Svenska Spelen i Stockholm utgjordes större delen av Göteborgs trupp av ''kamrater'', och vår förening kan således taga åt sig en god del av äran av den hedrande placering, som Göteborg uppnådde i tävlingen mellan distrikten.

Stjernepokalen 1922.
N. Bergström, R. Kronberg, E. Söderbom, J. Holsner.

Nils Bergström blev tvåa efter Backman både, på 5000 och 10,000 meter och nådde utmärkta tider. E. Söderbom vann 1500 och blev tvåa i den vid samma tillfälle avhållna löpningen om ''Dicksonpokalen'', och Eric Larsson samt Rob. Kronberg gjorde goda prestationer.

1923... SPARSAMT MED "YTTRE" FRAMGÅNGAR.

Idén att genom målmedvetet arbete inom ungdomsavdelningen föra fram idrotten och småningom skapa en förstklassig representation fullföljdes, och strävandena kröntes med en viss framgång i så måtto, att juniorstaben blev både den stör-

sta och bästa, vi någonsin haft. Samtidigt ansågo sig emellertid flera av våra äldre idrottsmän mer eller mindre mätta på framgångar eller gamla nog att ''lägga upp'', varför föreningen detta år hade färre ''yttre'' framgångar. De yngre voro ännu ej mogna att taga vid, där de gamla ''tävlingshästarna'' slutade.

Likväl vunno vi även detta år vackra framgångar inom terränggebietet, där vi fortfarande hävdade vår överlägsenhet i Göteborg. Vi arrangerade Svenska Mästerskapet, som blev det kanske glansfullaste terränglopp, som någonsin gått i Göteborg. Edvin Wide, Linnéa, vann individuellt, och Fredrikshov tog lagpriset. Ett par av våra bästa män voro vid detta tillfälle ej i vanlig form, varför den lagseger, vi hoppats på, gick förlorad.

''Göteborg runt'' vanns överlägset, varvid våra löpare hemförde det andra vandringspriset, som ständig egendom till föreningen.

I början av juni månad företogo fyra av våra idrottsmän en turné till Budapest och Wien, där de på ett utomordentligt gästfritt sätt emottogos av Ferençvarosi Torna Club och Wiener Athleticsport Club. Det idrottsliga utbytet av denna resa var givande nog, men vi hade dock väntat oss segrar, framförallt i stafettloppen, i vilka laget varje gång knappt besegrades av Ungerns och Österrikes bästa lag, mest på grund av att vår trupp genom förhinder icke fått den sammansättning, som från början var tänkt.

På hösten vunno vi flera segrar i orienteringslopp, bl. a. vid distriktsmästerskapet.

1924... TILLBAKAGÅNG?

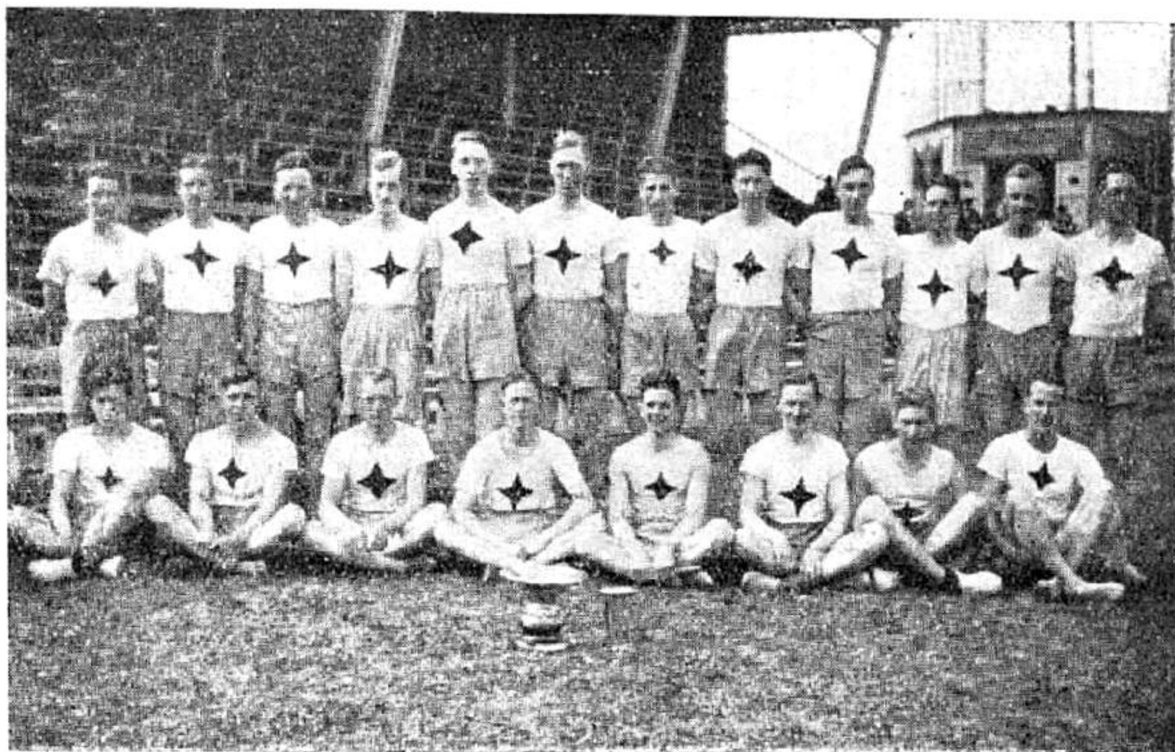
Man brukar ju säga, att stillastående är detsamma som tillbakagång. Kan man påstå, att vår fria idrott stått stilla under jubileumsåret och alltså gått tillbaka?

En och annan har kanske lust att svara nekande på denna fråga och peka på,

a t t vår medlemsstab aldrig varit så stor som nu,

a t t våra yngsta idrottsmän aldrig lovat så mycket som nu,

a t t våra äldre idrottsmän fortfarande vetat att hävda Kamraternas ''monopol'' på terränglöpningssegrarna under våren,

Det segrande laget i "Göteborg runt" 1924.

a t t de i år för femte gången i följd vunnit ''Göteborg runt'' överlägset och skaffat föreningen den första inteckningen i det tredje vandringspriset i denna tävling, och

a t t våra hoppare och kastare förmått göra sig gällande bättre än tidigare.

Men dessa fakta, churu nog så glädjande, äro icke tillräckliga bevis på ett framåtskridande. Man behöver bara bläddra ett par sidor tillbaka i denna lilla historia för att finna, att vi faktiskt stått stilla.

Våra juniorers fortsatta framåtgång och ett och annat

kvantitativt och kvalitativt. Än märkbarare blir återgången, om man jämför vår utveckling med ett flertal andra klubbars raska uppmarsch.

Mot årets slut tyda emellertid många tecken på, att den kris, som man väl får anse, att vår allmänna idrott befunnit sig i, håller på att lyckligen övervinnas. Och noga besinnat kan man kanske ej begära, att en så kraftig utveckling, som den vår idrott haft, särskilt under den sista femårsperioden, skall ständigt fortgå, alldeles obehindrat och i samma tempo.

Alldeles säkert skall den, som skriver nästa ''5-årsberättelse'', ha ännu flera och mera glädjande idrottsbragder att förtälja, än vad denna sammandragna och kortfattade historik kan omnämna.

Gack upp och se på den avdelning i föreningens prisskåp, som inrymmer troféerna från löparnas lagsegrar. Du skall då förstå, att de blänkande dyrgriparna utgöra ett stycke historia av så pass stolt och vacker karaktär, att fortsättningen — med allas vår hjälp — m å s t e följa.

DE SOM STRÄVAT.

Intimt förknippade med Kamratsällskapet och med föreningens fria idrott äro namnen på flera män, som år ut och år in offrat det mesta av sin lediga tid, om sommaren på att leda det rent idrottsliga arbetet och om vintern på att skaffa de för detsamma nödvändiga men ack så svåråtkomliga slantarna.

Främst skall nämnas Adolf Forsberg, som dock under de sista åren dragit sig mer och mer från den fria idrotten till båtnad för klubbens fotboll.

Tillsammans med ett troget garde, bestående av Gunnar och Gösta Wahlgren, Josef Holsner, Adolf Johansson, Joel Rosell, Rob. Kronberg, Erik Larsson m. fl. stod han länge i spetsen för vår fria idrott, och vem kan räkna alla de kvällar,

platsen, på Valhalla för att ''taga tid'', ''föra protokoll'' etc. Under den döda säsongen ha de varit cabaret- och teaterdirektörer, arrangörer av otaliga danstillställningar, cirkusnöjen etc., allt för den snöda Mammons skull och på det att ''pojkarna'' nästa säsong skulle få tillgång till träning, massage, tävling etc.

Under de sista åren har Th. Waldenborg nedlagt ett energiskt och uppoffrande arbete.

E. Persson. *A. Forsberg.* *O. Svensson.*

I d r o t t s m ä n, vilkas insatser varit av den största betydelse för föreningen, men vilka ej omnämnts i den föregående kortfattade redogörelsen, ha under den närmast förflutna femårstiden varit bl. a.: Oscar Svensson, Evald Persson, Robert Kronberg, Eric Larsson, Arvid Magnusson, Adolf Johansson, Joel Rosell, Erik Holmberg, Ernst Olsson, Eric Löfgren, Hugo Simonsson, Sven Ohlsson, E. Liljeros, Ch. Sjöholm, Åke Svensson, G. Lefrén, Carl Simonsson, D. Ferdinand, Nils Andersson, H. Tobiasson, E. Hedin, A. Gustavsson.

En god andel i våra representanters framgångar har Ernest Hjertberg haft, vilkens instruktion idrottsmännen hade förmånen att tillgodogöra sig under några år.

VÅRA KLUBBREKORD.

SENIORER:

Gren	Namn	Res.	År
100 yards	Charles Luther	10,3	1913
100 meter	Charles Luther	10.9	1913
200 »	Charles Luther	22.1	1911
220 yards	Charles Luther	23,3	1913
400 meter	R. Kronberg	51,7	1922
500 »	Ernst Ohlsson	1,09,7	1924
800 »	Erik Söderbom	1,57,3	1920
1,000 »	Erik Söderbom	2,36,9	1921
1,500 »	Erik Söderbom	4,05,3	1921
2,000 »	Nils Bergström	5,41,5	1922
3,000 »	Josef Holsner	8,51	1920
5,000 »	Erik Backman	14,51	1919
10,000 »	Erik Backman	31,13,7	1918
20,000 »	Verner Magnusson	1,07,17,2	1921
30,000 »	Alex Ahlgren	1,38,29	1913
40,200 »	Alex Ahlgren	2,24,15	1912
1 eng. mil	Erik Söderbom	4,25,3	1922
2 »	Erik Backman	9,51,9	1918
3 »	Alex Ahlgren	15,10	1913
4 »	Erik Backman	19,56,4	1919
5 »	Erik Backman	24,55,7	1918
Timlöpning	Alex Ahlgren	17,864 m.	1913
Häcklöpning 110 m.	O. Gyllensteen	18	1923
» 400 »	Erik Söderbom	61,3	1921
Höjdhopp	L. Högberg	1,75	1909
Längdhopp	J. Rosell	6,46	1924
Stående höjdhopp	H. Fremberg	1,36	1908
» längdhopp	Charles Luther	2,75	1911
Trestegshopp	Per Magnusson	13,43	1916
Stavhopp	Hugo Simonsson	3,51	1924
Mellanhopp	Knut Holmgren	3,84	1909
Kulstötning, b. h.	Gösta Rehnbom	11,32	1924
» saml.	G. Johansson	20,39	1909
Diskuskastning, b. h.	Gösta Rehnbom	39,15	1924
» saml.	O. Ericson	66,56	1909
Spjutkastning, b. h.	Gösta Rehnbom	51,01	1924
» saml.	Gösta Rehnbom	81,62	1924
Släggkastning	G. Johansson	30,99	1909

NÅGRA AV DE FRIA IDROTTSMÄNNENS ERÖVRADE LAGPRISER 1920—1924.

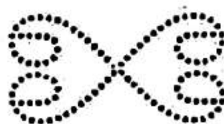
1920 ''Göteborg runt'' n:r 1, för tredje året.
Sparta-statyetten, andra året.
''Stjernepokalen'', första året.

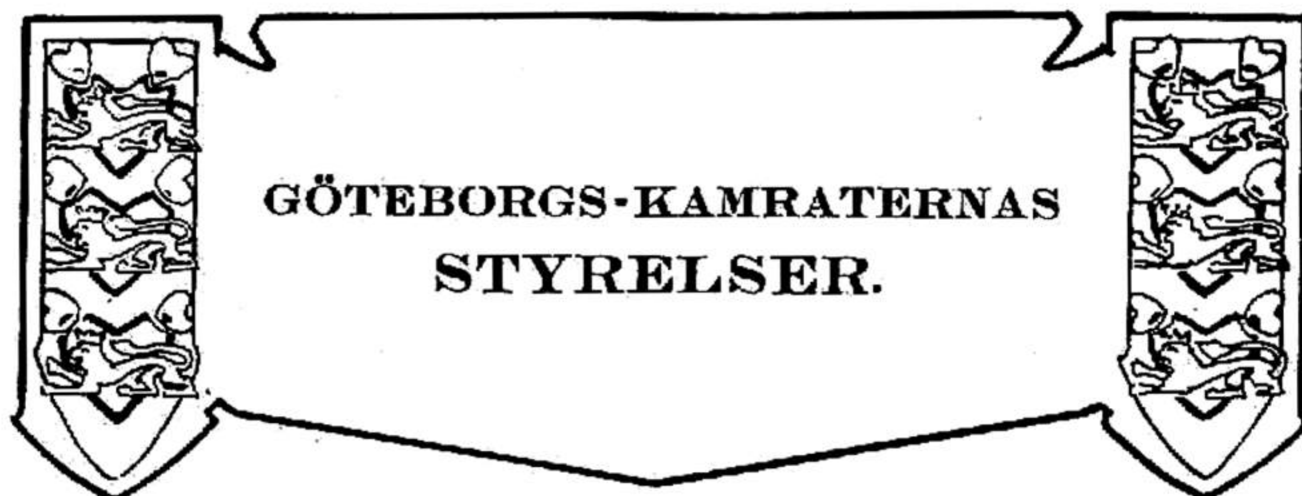
1921 ''Göteborg runt'' n:r 2, första året.
''Stjernepokalen'', andra året.

1922 Thorshaugsstatyetten, tredje året.
''Göteborg runt'' n:r 2, andra året.
Spartastatyetten, tredje året.
''Stjernepokalen'', tredje året.
Halmstads-Kamraternas hederspris, stafett 4×200 m.
Två Vandringspris å resp. 4×100 och 1000 m. stafett vid idrottsplattsinvigningen i Halmstad, första året.
''öis'' hederspriser till första, andra och tredje lag samt vandringspriset vid budkavleloppet i orientering.

1923 ''Göteborg runt'' n:r 2, tredje året.
''Dux-pokalen'', första året.
Bohusläns reg:s stafettpris.
Dir. Landelius terrängpris, första året.
Göteborgs-Tidningens orienteringspris, första året.
''Vikingens'' terrängpris, första året.

1924 ''Göteborg runt'' n:r 3, första året.
Dir. Landelius terrängpris, andra året.
''Vikingens'' terrängpris, andra året.

1904.

Ordf. A. Vingren, v. ordf. Enoch Olsson, sekr. John Säwström, v. sekr. Nils Andersson, kassör M. Meyer, intendent Herbert Johansson. Suppleanter: J. Andersson, S. Ljunggren.

1905.

Ordf. A. Vingren, v. ordf. C. F. Andersson, sekr. A. Högberg, v. sekr. Nils Andersson, kassör J. Säwström, klubbmästare O. E. Olsson, intendent Herbert Johansson. Suppleanter: A. Andersson, E. Andersson.

1906.

Ordf. C. F. Andersson, v. ordf. E. Olsson, sekr. H. Johansson, v. sekr. N. Andersson, kassör J. Säwström, intendent Emil Davidsson, klubbmästare O. Olsson.

1907.

Ordf. P. A. Sjöholm, v. ordf. C. F. Andersson, sekr. H. Johansson, v. sekr. N. Andersson, kassör E. Davidsson, intendent E. Johansson, klubbmästare M. Meyer.

1908.

Ordf. P. A. Sjöholm, v. ordf. C. F. Andersson, sekr. H. Johansson, v. sekr. F. Pettersson, kassör K. Gisslow, klubbmästare V. Jonsson, intendent R. Andersson.

1909.

Ordf. P. A. Sjöholm, v. ordf. C. F. Carlander, sekr. Herbert Johansson, v. sekr. Arvid Fagrell, kassör J. Säwström, intendent E. Andersson, klubbmästare David Luther. Suppleanter: Urban Sandström, Verner Jansson. Revisorer: H. Brun, Carl Linde.

1910.

Ordf. P. A. Sjöholm, v. ordf. C. J. Hedberg, sekr. Gösta Strandman, v. sekr. E. Thorsenius, kassör Carl Linde, intendent John Pettersson, klubbmästare Ch. Forsberg. Suppleanter: Herbert Johansson, Nils Andersson. Adjungerad: Urban Sandström.

1911.

Ordf. Carl Helgesson, v. ordf. P. A. Sjöholm, sekr. John Rosander, v. sekr. Herbert Johansson, kassör och bitr. sekr. Carl Linde, intendent John Pettersson, klubbmästare Ch. Forsberg. Suppleanter: Knut Holmgren, Harry Hellberg. Revisorer: V. Hellberg, C. Andreasson.

1912.

Ordf. C. Helgesson, v. ordf. P. A. Sjöholm, sekr. J. Rosander, v. sekr. Herbert Johansson, kassör A. Karlsson, klubbmästare Oscar Anderson, intendent A. Forsberg. Suppleanter: H. Hellberg, Ch. Luther.

1913.

Ordf. C. Helgesson, v. ordf. P. A. Sjöholm, sekr. O. Söderberg, v. sekr. H. Johansson, klubbmästare K. Holmgren, intendent A. Forsberg, kassör A. Karlsson.

1914.

Ordf. C. Helgesson, v. ordf. H. Johansson, sekr. E. Alstam, v. sekr. O. Söderberg, kassör A. Karlsson, intendent V. Hellberg, klubbmästare O. Anderson.

1915.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. O. Söderberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. G. Magnusson, kassör H. Carlsson, klubbmästare O. Anderson, intendent A. Forsberg.

1916.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. O. Söderberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. G. Magnusson, kassör H. Carlsson, klubbmästare O. Andersson, intendent A. Forsberg.

1917.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. Th. Mellberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. O. Söderberg, kassör G. Magnusson, intendent A. Forsberg, klubbmästare Carl Linde.

1918.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. Th. Mellberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. A. Fagrell, kassör G. Magnusson, intendent A. Forsberg, klubbmästare C. Linde. Suppleanter: O. Söderberg, J. Schylander.

1919.

Ordf. H. Johansson, v. ordf. Th. Mellberg, sekr. E. Alstam, v. sekr. J. Schylander, kassör G. Magnusson, klubbmästare C. Linde, intendent G. Waller. Adjungerad ledamot: A. Forsberg. Suppleanter: G. Wahlgren, G. Lundqvist.

1920.

Ordf. C. Linde, v. ordf. Jul. Rohtenberg, sekr. Gösta Lundqvist, v. sekr. G. Waller, kassör G. Magnusson, klubbmästare A. Forsberg, intendent Per Lundqvist. Adjungerad ledamot: Carl Olsson. Suppleanter: G. Wahlgren, H. Johansson.

1921.

Ordf. Knut Albrechtson, v. ordf. Jul. Rohtenberg, sekr. G. Lundqvist, v. sekr. G. Wahlgren, kassör G. Magnusson, v. kassör A. Forsberg, klubbmästare C. Linde, intendent P. Lundqvist. Adjungerad ledamot: Carl Olsson. Suppleanter: H. Johansson, J. Schylander.

1922.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. J. Rohtenberg, sekr. G. Lundqvist, v. sekr. G. Wahlgren, kassör G. Magnusson, v. kassör J. Holsner, klubbmästare E. Zachrisson, intendent P. Lundqvist. Adjungerad ledamot: C. Linde. Suppleanter: A. Forsberg, J. Schylander.

1923.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. J. Rohtenberg, sekr. G. Lundqvist, v. sekr. G. Wahlgren, kassör G. Magnusson, v. kassör J. Holsner, klubbmästare H. Abrahamsson, intendent A. Forsberg. Suppleanter: Th. Mellberg, Th. Waldenborg.

1924.

Ordf. K. Albrechtson, v. ordf. J. Rohtenberg, sekr. G. Wahlgren, v. sekr. E. Andersson, kassör G. Magnusson, v. kassör J. Holsner, klubbmästare Th. Mellberg, intendent A. Forsberg. Adjungerad ledamot: E. Zachrisson. Suppleanter: V. Lund, Th. Waldenborg.

UTSKOTTET FÖR ALLMÄN IDROTT (FRÅN 1912 K.-S.-STYRELSE) HAR BESTÅTT AV:

1910 H. Rundberg, Herbert Johansson, G. Johansson.
1911 P. A. Sjöholm, H. Johansson, J. Pettersson, A. Forsberg, Oscar Thulin.
1912 A. Forsberg, H. Holsner, Th. Andersson.
1913 A. Forsberg, V. Olsson, Karl Johnson.
1914 A. Forsberg, J. Thorsson, G. Wahlgren.
1915 A. Forsberg, Gunnar Wahlgren, H. Pehrsson.
1916 A. Forsberg, G. Wahlgren, H. Andersson.
1917 A. Johansson, G. Johansson, A. Forsberg.
1918 Hj. Westerlin, Gunnar Wahlgren, A. Forsberg.
1919 Gösta Wahlgren, Gunnar Wahlgren, A. Forsberg.
1920 E. Larsson, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, J. Rosell.
1921 A. Forsberg, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, Gösta Wahlgren.
1922 Th. Waldenborg, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, Gösta Wahlgren.
1923 Th. Waldenborg, E. Söderbom, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, J. Rosell, Gösta Wahlgren.
1924 Gösta Wahlgren, E. Larsson, Gunnar Wahlgren, J. Holsner, J. Rosell, A. Forsberg.

RESERVLAGENS ARBETSUTSKOTT (SOM TILLSATTES 1921) HAR HAFT FÖLJANDE SAMMANSÄTTNING:

1921 Th. Mellberg, O. Corneliusson, C. O. Johansson, J. Schylander.
1922 Th. Mellberg, E. Svanborg, O. Corneliusson, E. Suber, V. Hansson.
1923 Th. Mellberg, E. Svanborg, O. Corneliusson, A. Forsberg, R. Sandberg.
1924 H. Abrahamsson, E. Svanborg, O. Corneliusson, R. Sandberg, O. Rydberg, Th. Mellberg.

INTERNATIONELLA SPELARE:

(Teckenförklaring: Sm. = Svensk mäst. Km. = Kamratmäst. Dm. = Distriktmäst.)

Börjesson, Eric: 12 juli 1908. 17 matcher. Debutår: 1907. Kapten. Sm. 08, 10. Km. 09, 10, 12, 13, 14, 15. Dm. 08, 12, 13, 19.

Andersson, Nils: 12 juli 1908. 5 matcher. Debutår: 1904. Kapten. Sm. 08, 10. Km. 09, 10. Dm. 08.

Eriksson, Ove: 12 juli 1908. 1 match. Debutår: 1908.

Lidén, Valter: 21 okt. 1908. 2 matcher. Debutår: 1906. Sm. 08. Dm. 08.

Törnqvist, Konrad: 6 november 1909. 14 matcher. Debutår: 1907. Kapten. Sm. 08, 10, 18. Km. 09, 12, 13, 14, 15, 21, 22. Dm. 08, 12, 13, 19, 21.

Olsson, John: 20 oktober 1911. 1 match. Debutår: 1907. Sm. 08, 10. Km. 09, 10, 12, 14. Dm. 08, 12.

Fagrell, Arvid: 15 juni 1912. 1 match. Debutår: 1904. Sm. 08. Km. 09, 10. Dm. 08, 12.

Svensson, Henning: 15 juni 1912. 20 matcher. Debutår: 1908. Sm. 10, 18. Km. 09, 10, 12, 13, 14, 15, 21, 22. Dm. 08, 12, 13, 21.

Hellberg, Harry: 3 november 1912. 2 matcher. Debutår: 1906. Kapten. Sm. 10. Km. 09, 10, 12.

Olsson, Carl: 3 november 1912. 4 matcher. Debutår: 1910. Kapten. Sm. 10, 18. Km. 10, 12, 13. Dm. 12, 13, 19.

Karlsson, John: (målvakt) 26 oktober 1913. 11 matcher. Debutår: 1911. Km. 12, 13, 14, 15. Dm. 12, 13.

Magnusson, Gustaf: 26 oktober 1913. 1 match. Debutår: 1910. Sm. 10. Km. 10, 12, 13, 14, 15. Dm. 12, 13.

Andersson, Th.: 26 oktober 1913. 1 match. Debutår: 1910. Km. 12, 13. Dm. 12, 13.

Holmgren, Knut: 26 oktober 1913. 2 matcher. Debutår: 1906. Kapten. Km. 12, 13, 14. Dm. 12, 13.

Karlsson, John: (h. y.) 26 oktober 1913. 1 match. Debutår: 1913. Km. 13. Dm. 13.

Hjelm, Erik: 26 oktober 1913. 21 matcher. Debutår: 1913. Sm. 18. Km. 13, 14, 15, 21, 22. Dm. 13.

Lundin, Artur: 26 oktober 1913. 3 matcher. Debutår: 1910. Sm. 10. Km. 10, 12, 13, 14. Dm. 12, 13.

Borssén, Rolf: 6 juni 1915. 1 match. Debutår: 1914. Km. 15. Dm. 19.

Schylander, Kaleb: 6 juni 1915. 7 matcher. Debutår: 1913. Sm. 18. Km. 14, 15.

Lund, Valdus: 6 juni 1915. 27 matcher. Debutår: 1912. Kapten. Sm. 18. Km. 14, 15, 21, 22. Dm. 19, 21.

Almén, Henry: 3 juni 1918. 4 matcher. Debutår: 1911. Sm. 18. Km. 15. Dm. 19.

Johansson, Karl: 15 september 1918. 2 matcher. Debutår: 1914. Dm. 19, 21.

Sandberg, Moje: 15 september 1918. 11 matcher. Debutår: 1917. Sm. 18. Km. 21. Dm. 19.

Karlsson, Herbert: 15 september 1918. 20 matcher. Debutår 1917. Sm. 18. Dm. 19.

Eiserman, Eric: 5 juni 1919. 2 matcher. Debutår: 1914. Sm. 18. Km. 15, 20.

Rylander, Sven: 9 juni 1919. 1 match. Debutår: 1914. Sm. 18. Dm. 19.

Levin, Erik: 13 augusti 1922. 2 matcher. Debutår: 1919. Km. 20.

Andersson, Erik: 10 juni 1923. 5 matcher. Debutår: 1917. Km. 20, 21, 22.

Rydberg, Gunnar: 31 augusti 1924. 1 match. Debutår: 1921. Km. 22. Dm. 21.

ÖVRIGA MEDLEMMAR SOM SPELAT I REPRESENTATIONSLAGET 1904—1924:

	Debutår
Abrahamsson, Harvid	1916
Appelgren, Joel	1913
Alstam, Erik, Km. 10. Sm. 10	1910
Andersson, C. F., Sm. 08. Dm. 08	1904
Andersson, Carl, Dm. 19, 21	1919
Andersson, David	1911
Andersson, Einar	1904
Andersson, Klas	1909
Andersson, Arthur	1907
Andersson, Lindorff, Sm. 08. Dm. 08	1907
Andersson, Gillis, Km. 20, 22. Dm. 21	1920
Andersson, Verner, Km. 22	1924
Andersson, Stellan	1922
Andersson, John	1923
Andersson, Helge	1924
Arcadius, Gunnar	1910

	Debutår
Augustsson, T.	1924
Berndtsson, Algot	1907
Bergelin, Harry	1909
Brink, C.	1915
Branting, Harry	1922
Bengtsson, Algot	1924
Davidsson, Emil	1904
Dahlström, Erik	1906
Ekman, Carl	1904
Edenholm, Franklin, Km. 09	1909
Fagrell, Sven	1908
Friberg, Sven	1913
Friberg, Harry	1922
Frise, Per	1911
Fredriksson, Georg	1924
Hansson, Viktor, Km. 20	1920
Hansson, Åke	1924
Helgesson, Anders	1904
Hermansson, Gust. Km. 20	1920
Holmberg, Gunnar	1920
Hjelm, Alf	1922
Hjelm, Harry	1922
Jansson, Verner, Km. 09. Sm. 08. Dm. 08	1904
Johansson, Herbert	1904
Johansson, Verner	1904
Johansson, Elam, Km. 20	1916
Johansson, Sven, Km. 20, 21, 22. Dm. 21	1916
Johansson, Gunnar, Km. 21	1922
Johansson, Baldwin	1921
Johansson, Ch.	1922
Johansson, Ragn.	1923
Johansson, Filip	1924
Johansson, Henry	1924
Johansson, Torsten, Km. 22	1924
Jonsson, Ernst	1904
Karlfeldt, E.	1906
Kennedy, J.	1909
Kärrby, Gunnar, Km. 09	1909
Karlsson, Georg	1911

	Debutår
Kollberg, Gunnar	1924
Lilienberg, Erik	1911
Lund, Erik, Km. 09. Sm. 08. Dm. 08	1908
Linde, Carl	1908
Lund, Harald	1909
Ljungqvist, Osv.	1911
Lindberg, Erik, Km. 20	1919
Larsson, Th.	1920
Lundgren, Herbert	1922
Ljunggren, Nils, Km. 21	1922
Lovén, G.	1923
Mellin, Arvid	1911
Meyer, M.	1906
Mellberg, Sigfrid	1914
Nilsson, Bror	1916
Nöjd, E.	1924
Olsson, Enoch	1904
Olsson, Olof	1911
Olsson, Harry, Km. 21. Dm. 21	1920
Persson, Bror	1907
Peterson, Vilg.	1909
Peterson, Axel, Km. 20	1915
Rasmusson, E.	1906
Rundberg, Bror	1907
Rylander, Anders	1906
Rutgersson, O.	1906
Rosell, Herb.	1914
Rydberg, Anders	1923
Rydberg, Olof	1922
Säwström, John	1904
Sandberg, Gust. Km. 10. Sm. 10	1010
Söderqvist, A.	1911
Ståhlfors, Th.	1914
Söderberg, Oscar	1911
Svensson, Torsten	1920
Svensson, Gösta	1921
Stålfors, Helge	1924
Sundwall, V.	1923

	Debutår
Sandström, Herbert, Km. 22 Dm. 21	1921
Skoglund, V.	1921
Tell, Olof, Sm. 08. Dm. 08	1908
Thyberg, E.	1908
Uhlén, Erik	1914
Wallin, Bror	1909
Wenzel, Gunnar, Km. 20, 21. Dm. 21	1920

I FOTBOLL O. BANDY ERÖVRADE FÖRENINGEN ÅR:

1907 Göteborgs-serien. Klass I.
Långedragsstatyetten (för alltid).
1908 Krokslättspokalen (för 1907).
Distriktsmästerskapet.
Svenska mästerskapet.
Krokslättspokalen.
1909 Göteborgs-Serien Reservlagsklassen (lag IV).
Kamratmästerskapet.
1910 Kamratmästerskapet.
Svenska Mästerskapet.
Krokslättspokalen (för alltid).
1911 Göteborgs-pokalen.
I. F. K.—Lyn-pokalen.
1912 Distriktsmästerskapet.
Göteborgs-serien, Div. II (lag III).
D:o „ IV (lag IV).
I. F. K.—Lyn-pokalen (för alltid).
Kamratmästerskapet.
Junior-pokalen (Juniorlag I).
Göteborgs-pokalen.
1913 Göteborgs-serien, Div. I (B-laget).
Bragehornet (B-laget).
Svenska Serien.
Kamratmästerskapet.
Distriktsmästerskapet.
Junior-pokalen (Juniorlag I).
1914 Göteborgs-serien, Seniorklass A (B-laget).
D:o „ B (lag III).
Göteborgs-pokalen (för alltid).
Centralföreningens mästerskap.
Bragehornet (B-laget).
Kamratmästerskapet.
Svenska Serien.

1915 Göteborgs-Tidningens pokal. T-serien.
Kamratmästerskapet.
Svenska Serien.

1916 Göteborgs-Serien. Juniorklassen.
Centralföreningens mästerskap.
Balders Hage-pokalen (Juniorlaget).
Svenska Serien.

1917 Göteborgs-serien, Seniorklass A (B-laget).
D:o „ B (lag III).
Bragehornet (B-laget).
Svenska Serien.

1918 Svenska mästerskapet.
Serien Stockholm—Göteborg.

1919 Göteborgs-serien, Klass C. (lag V).
Centralföreningens mästerskap.
Distriktsmästerskapet i bandy.
D:o i fotboll.

1920 Göteborgs-serien, Klass I (B-laget).
D:o „ II (lag III).
D:o „ III (lag IV).
Kamratmästerskapet (B-laget).
Centralföreningens mästerskap.
Örn-pokalen (B-laget, för alltid).

1921 Göteborgs-serien, Klass II (lag III).
D:o „ VI (lag V).
Distriktsmästerskapet.
Göteborgs-Tidningens hederspris (G. T:s fotbollsvecka).
Ny Tids vandringspris.

1922 Göteborgs-serien, Juniorklass I (Juniorlag I).
Kamratmästerskapet (för 1921).
Ny Tids vandringspris.
Tricotbolagets vandringspris (i Göteborgs-seriens Juniorklass I: Juniorlag I).

1923 Idrottsklubben Freidigs (Trondhjem) Jubileumspokal.
Lidolfabrikens vandringspris (i Göteborgs-seriens Juniorklass II: Juniorlag II — för alltid).

1924 Göteborgs-serien, Klass VI (lag V).
Kamratmästerskapet (för 1922).

SEGRAR I SVENSKA SERIEN:

År	Sp.	V.	O.	F.	Mål	P.
1912—13	10	7	2	1	25— 9	16
1913—14	10	8	1	1	32—11	17
1914—15	8	6	0	2	25—13	12
1915—16	10	6	3	1	27— 9	15
1916—17	10	8	0	2	34— 8	16
1918	6	5	1	0	21— 4	11

CENTRALFÖRENINGENS FOTBOLLMÄSTARE:

1914: fr. m. S. Rylander, H. Rosell, Karl Johansson, E. Eiserman, S. Friberg, T. Mellberg, T. Ståhlfors, Vilgot Pettersson, Joel Appelgren, E. Uhlén, R. Borssén.

1916: I. Holmdahl, A. Krok, Henning Svensson, Axel Pettersson, K. Törnqvist, H. Almén, Elam Johansson, K. Schylander, Georg Carlsson, Sven Johansson, A. Lundin.

1919: S. Norrman, Elmer Olsson, E. Levin, Gillis Andersson, R. Rossi, H. Abrahamsson, Ch. Johansson, Karl Andersson, Herbert Karlsson, William Börjesson, Erik Lindberg.

1920: G. Wenzel, V. Lund, Erik Andersson, Harry Olsson, O. Brandberg, Th. Larsson, Carl Olsson, H. Sandström, Gust. Hermansson, Moje Sandberg, Holger Svensson.

NÅGRA AV DE FRIA IROTTSMÄNNENS TIDIGARE ERÖVRADE LAGPRIS:

1913 Lyckholmspokalen å 5000 meter.
Lorensbergspokalen i stafett 400 meter.

1914 Skarapokalen i terräng.
Göteborg runt.
Lyckholmspokalen å 5000 meter.

1915 Borås terränglöpningspokal.

1916 Borås terränglöpningspokal.
Göteborg runt.

1917 Thorshaugs vandringspris i terräng.
Göteborgspokalen vid Svenska Dagbladets stafett.

1918 Thorshaugs vandringspris i terräng.
Göteborg runt.

1919 Spartas, Kpn, vandringspris i stafett 4×1500 m.
Jönköpings vandringspris i stafett 1000 m.

Idrottsföreningen Kamraternas Styrelse 1924.

A.-B. Carl Alms Skomanufaktur

Göteborg

tillverkar under märke

Panther

INREGISTRERADT VARUMÄRKE

Skodon

försedda antingen med **Cromgarvat grönt sulläder** *eller med äkta* **Crep Rubber Sulor** *(naturgummi). Försäljes i Göteborg av:*

Wera Skomagasin A.-B., Kungsgatan 19
Wera Skomagasin A.-B., 2:dra Långgatan 2
Skocentralen, Carl Johansgatan 9
Skocentralen, Filial: Olskroksgatan 12 m. fl.

Gynna

våra annonsörer!

KÖP
OLOF ASKLUNDS
BRÖD
DET ÄR BÄST

PETIT